

Milé sestry, milí bratři, milí diecézané,

dnešního dne, o svátku Svaté Rodiny, končí ve všech diecézích katolické církve Svatý rok, ve kterém jsme se učili společně kráčet jako poutníci naděje. Naděje, kterou je pro nás Ježíš Kristus. S Kristem, naší nadějí, chceme kráčet i v následujících letech. V tomto roce zesnulý papež František k Jubilejnímu roku napsal: „*Dívat se do budoucnosti s nadějí znamená mít představu o životě plném nadšení, které je třeba předávat dál.*“ (*Spes non confundit*, čl. 9).

Rád bych, aby i naše diecéze měla konkrétní představu o životě plném křesťanské radosti, která přitahuje naše okolí. **Tuto novou podobu života naší diecéze ovšem nechci vytvářet sám, ale chci ji hledat společně s vámi. Proto jsem rozhodl, že následující roky bude v naší diecézi probíhat projekt proměny farností olomoucké arcidiecéze s názvem PROPOJENÍ.** Rád bych, abychom se my všichni, celá diecéze, propojili v modlitbě i přemýšlení, jak žít radostně evangelium v našich vztazích, ve farních rodinách i v rodině naší arcidiecéze. **V celém procesu chceme být Božími nástroji, proto každá farnost obdrží modlitbu za proměnu a prosím vás, abyste se ji v kostele, doma i ve společenstvích modlili.**

Mnohé z nás přirozeně zneklidňuje pokles věřících, kteří se účastní bohoslužeb a života církve, i postupný pokles počtu kněží. Ukazuje se, že nepůjde zachovat stejný způsob farního života, do kterého jsme se narodili a jak jej prožíváme dnes. To je realita, před kterou nechceme zavírat oči. Ostatně model církve, ve které téměř všechna aktivita vychází od kněží a speciálně pověřených laiků, ani neodpovídá Božímu povolání každého křesťana hlásat evangelium a vydávat svědectví o Kristu. **Bůh už mnohokrát v dějinách církve dokázal těžkosti přetavit v něco nového, krásného a životodárného.** Vždy však k tomu použil věřící, svůj lid, kteří byli ochotni k proměně srdce i mysli a odvážně šli za jeho hlasem.

Chceme proto skrze naslouchání Duchu svatému a společnému rozlišování poznat cestu, na kterou naši olomouckou arcidiecézi zve náš Pán. **V závěrech synodálního procesu v naší diecézi zaznívalo „co bychom mohli v diecézi dělat jinak“.** Nyní se budeme společně ptát „*jak*“. Projekt PROPOJENÍ začíná I. etapou, kterou je Rok naslouchání. **Chci vás pozvat k tomu, abyste se ve svých farnostech, společenstvích, v pastoračních a ekonomických radách, synodálních skupinkách i třeba nově vytvořených farních skupinkách zabývali pěti oblastmi, kterých se proměna naší diecéze nejvíce dotkne.**

Těmi jsou:

1. Slavení neděle v nových podmínkách,
2. Život farní rodiny,
3. Služba evangelizaci,
4. Život a služba kněží a
5. Správa majetku.

Veškeré informace o projektu PROPOJENÍ, skupinkách i následných krocích se dozvíte na dnes spuštěném webu www.propojeni.ado.cz a také od svých kněží.

Na konci celého procesu proměny vznikne nová farní síť propojených farností, která bude odpovídat realitě počtu věřících a kněží, pastorači i evangelizaci, ale také vašim očekáváním i ochotné nabídce pomoci. **Není možné pouze změnit strukturu diecéze, pokud nezměníme také způsob života v ní.**

O Vánocích sledujeme příběh Svaté Rodiny. Všimněme si, že i v dnešním evangeliu jsou Maria, Josef a malý Ježíš na cestách. Sotva doputovali do Betléma, jsou nuceni uprchnout před Herodem do Egypta. Nakonec ani v Egyptě nezůstávají a vracejí se do Galileje. **Jistě bylo jejich putování náročné a plné obav. Zároveň vidíme, že jejich kroky vedl sám Bůh. On znal cíl jejich cesty a věděl, kde budou v bezpečí. Podobně chceme i my v následujícím roce naslouchat Božímu volání, abychom rozlišili, kam nás volá.** Nebojme se uposlechnout, co nám pro tuto dobu říká. Věřím, že i naše diecéze se na konci procesu může stát pomyslným Nazaretem, ve kterém lidé zažijí rodinnou atmosféru církve.

Ve své první exhortaci *Dilexi te* píše papež Lev XIV. o tom, že v průběhu 20. století se objevila „potřeba nové podoby církve; církve jednodušší, strážlivější, zahrnující celý Boží lid“. Církve, která „by se více podobala svému Pánu než světským mocnostem“ (*Dilexi te*, čl. 84), a tak byla zdrojem naděje pro dnešní svět a rodinou všech Božích dětí.

Děkujeme Bohu za příležitost obnovit a proměnit své srdce i mysl a skrze ně proměnit a propojit i všechny farní rodiny s velkou rodinou diecéze. Děkujeme a při diskuzích ve skupinkách mluvíme a jednejme ve jménu Ježíše Krista, jak On chce a kam nás On vede. Tak nás k tomu vybízí v dnešním 2. čtení sv. Pavel: „*Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.*“

K tomu vám ze srdce žehnám.

+ arcibiskup Josef